

מסורת הש"ס

(א) ת"כ צו פ"ח ה"א, (ב) מנחות
 (ג) פסחים פג, ת"כ שם
 (ד) ה"ח, ירוש' פסחים פ"ז ה"ט,
 (ה) ת"כ שם ה"ב, ירוש' שם,
 (ו) ת"כ שם ה"ד, ירוש' שם,
 (ז) ע"ן רש"ק וחילופי גרסאות
 ובספר פנים מאירות, (ח) שייך
 (ט) לע"ב, (י) ח' לעיל כח;
 (יא) ווע' מ' פסחים מג: ת"כ;
 מנחות נו: ד"ה אומר, גדה
 עג. ד"ה תלמוד לומר.

שינויי נוסחאות

[illegible]

נִיטִיב צָפִינ'ס וְהָדָר נִיטִיב צָחוּן. דֵּהא לִרְא' שֶׁאָר דְּמִים הַנִּגְנָסִין לְהִיכַל כְּשֶׁרִין חוץ מִחֲטָאוֹת וְאִשָּׁם דְּקֻדְמִי מִתְנִי': כִּיּוֹן דֵּאִיבֵא חֲטָאָם וְאִשָּׁם. שֶׁאִם נִתְעַרְבוּ ^א דְּמִם דְּמִים הַפְּנִימִיִּים לֹא מִזֵּי לְמִימַר יִתֵּן צָפִינ'ס וְאח"כ יִתֵּן צָחוּן מִשּׁוּם דְּמִיפְסְלֵי חֵילוּנִים לֹא פְּסִיקָא לִיָּה.

וה"ת ליפסקניהו לחלושים הכשר
פנימיו למפסליהו בידים לא קאמר
ר"א ומוטב להמתנה עד שקיעת החמה
יפסלו מאלהיו שפסד למה: משל
זרני עקובא. דמשמע ליה שאר כל
הדמים בכלל כל חטאת אשר יוצא מדמה
[ויקרא ו] למה הדבר דומה לתלמיד שמו
לו לרבו יין בחמין וכו': לא בחמין אנו
עוקוין. וריון שאני אומר לך מווג
סנה בחמין הייתי אומר לך עכשיו
הנני אומר לך בן בחמין בין בזון
כלומר העוסק בדבר אין גריל להוצירו
כדמכר עד ואם מוצירו דעמיה
להוסף אחרים עמו ואומר אף זה
שהייתי עסוק בו יחא בכלל: ה"ג מדי
בחטאת עסקין ואשי. כולה פרשה:
הטאת דכפז רחמנא ל"ל לכתוב
ואם יוצא מדמה וגו': אלף ה"ק
לאו יב הטאת לחוד קאמינא. אלף אף
חטאת כשאר קדשים אשר יפסלו שכן
דלח מינא חטאת לא חיפסול שכן
מצינו חטאת נכנסת להיכל בחטאות
הפנימיות: מדי איתרבו כל הקדשים.

(נעים) [נקמן] מהח קרח נעמן שיהר
טעונים מריקה וספיפה כלי מחכות
שנתבשל צון כדילפינן צברק ק' הא
חטאת [נקמן 15:] מקדש קדשים ידע
וסמין ליה וכל חטאת אשר יוצא ואי
שאר קדשים נמי מיספלי ל"ל למיכתב
חטאת [16:] ליכתוב ואשר יוצא מדמה
ש"מ חטאת דוקא קאמר: הא לא
דמא ידע. מסקנא דקושיא היא: אלא
חטאת חור. דהא כתיב הך פרשת
חטאת אל פרשת אשם ופרשת שלמים
ומודה שהן של יחידים [17:] כלפי לייא.

קטם חטאת יחד נקבה היא: לה' **הוא דאחא**. לחטאת חילונו שנכנס דמה לפנים: ה"ג כל הענין הוה אינו מדבר בו' ו"ג לפי שמצינו. ואדרבא פליג ב"ח דמוקמינן ^ה ליה ליפסול חטאת החילונו שנכנס דמה לפנים ואמר להו אין מקרא מצינא אלא צפנימיהו שדמם נכנס מפני מזה ולא ואמר קרא שאם אירע בהן פסולו ישרפו אצית הצירה בעורה ולא חוץ לג' מחנות כמצינו ^ה בדכתיב בהאי

קרא (ויקרא ו) בקדש צאש תשרף
 שמהא שריפתה בקדש וליתן לא מעשה
 על אצילתן בין כשרין בין פסולין
 דכתיב (סע) לא תאכל דבמקומן לא
 נאמר לאו על אצילתן וכטבו כאן:
 אמרו לו לרבריך חטאם החילונית

שנכנס דמה לפניי מנין. שנפסלה: הובא את דמה הא הובא בדין שרפו חטאת יט: ברתני' ילא אחד מהם

והיה: **מכשיר צהיון** תחת ממנו
בחן: כלומר מה בחן שהוא מקום ש
בחן: א) **אם המשויר**. בפנים כיול כד
בחן מחשבה פולט א) בפנים ש
בהיכל: ואין פולט מראה על היול
מראה: א) לא פולט דם שצחון א
יוסי הגלילי לטעמיה דלמר האי קר
ה"ג אר לן ק"ו יוליא מעפה. מהש
הוא דמה של מוצאת ולא דמה של יו
לדידיה נמי איכא למיבצי: הרי הו
וליה נקט ליה בלשון פליגי דלי
מריין ג' שלשתו צו לאפוקי ממחש
ממחשבת הכנסה: פגול זה הוא ח

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

עבשיו בין בחמין בין בצונן. דמוון לי נישטן דיתורא **הו** הו
דמציגה של חמין היו עסוקין וזא לומר ושרצות אפילו
זונן: **מכדי** איתרבו כל הקדשים לענין מריקה ושטיפה. תימה
ללמא ר"ע סבר לה כמ"ד לקמן (דף ט"ז:) קדשי קדשים טעוין
מריקה ושטיפה ולא קדשים קלים

וְחָקִי חֲטָאתָם לְרִצּוֹת קִדְשִׁים קָדְשִׁים
ת"ל כֹּל חֲטָאתָּ. יָעַד צִדִּיק אֱלֹ
עֹצְרוֹן (פְּסָחִים מִג:). דְּלִילָיָה
צִדְקָתָהּ דָּלַל וּצְדִיקוֹתָהּ (דָּף לה:).
אֵין יֵי אֱלֹא חֲטָאתָ נִקְבָּה חֲטָאתָ
זָכַר מִיָּנִי. יְמִימָה כִּיֹּן דִּלְכָּר
רִיבָה חֲטָאתָ צָבֹר אִיתְרִבִּי לִי חֲטָאתָ
זָכַר דִּלְכָּן נִקְבָּה צָבֹר וְחִי הוּא גִרְסִי
אִיפְכָּא נִיחָא (כ:). יְמִימָה לְרִבִּי יוֹסִי
הַגִּלְגָּלִי דִּנְפִקָא לֵיה מִסֵּן לֹא הוּבָא
מִיִּקְשִׁי לֵיה דִּלְכָּן לִי אֵלֹא חֲטָאתָ צִיבֹר
זָכַר כְּנוֹן שְׁעִיר דְּרָח חֲטָאתָ יִחִיד
וְנִקְבָּה מִנִּין (ל:). וְתֵהָא מַחֲשָׁבָה
פּוֹסְתָה בְּפִנִּים מִקְ''. יְמִימָה מֵה לִּחְוָה
שֵׁן פֶּסֶל צו שֵׁן קִדְשִׁים תֹּאמַר צִפְנִים
שֵׁן פֶּסֶל צו אֵלֹא חֲטָאתָ עוֹד מֵה
לְחוּץ שֵׁן פֶּסֶל צו צִשֵׁר תֹּאמַר צִפְנִים

א דר"ע מחמאת וכל
 יין לי אלא חמאת קדשי
 חמאת בדשיות בלית

בְּרִי ר"ע אָמַר לוֹ רַבִּי
 גַּם מֵרַבָּה כָּל הַיּוֹם כּוֹלוֹ אֵינִי שׁוֹמֵעַ לָךְ אֲלֵא חֲמַת
 יָד חֲמַת צָבוּר מִנֵּן ת"ל כָּל חֲמַת וְאֵין לִי אֲלֵא
 גַּם מִנֵּן ת"ל וְכָל כִּלְפִי לֵיבֵא אֲלֵא ה"ק אֵין לִי אֲלֵא
 גַּם מִנֵּן ת"ל וְכָל חֲמַת וּסְבֵר רַבִּי יוֹסִי הַגִּלְלִי הָאִי
 (וְהַתְנִיָּא רַבִּי יוֹסִי הַגִּלְלִי אֹמֵר (לְפִי שְׂמִצִּינוּ) כָּל
 אֲלֵא בְּפָרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשַׁעֲרֵי הַנִּשְׂרָפִים לְשֹׁרֶף
 לְעֹמֹד בְּלֹא תַעֲשֶׂה עַל אֲכִילָתוֹ אָמְרוּ לוֹ חֲמַת שְׂנֵכֶם
 אָמַר לָהֶם ² הֵן לֹא הוּבֵא ³ לְדַבְּרֵי דר"ע קָאֵמַר:
 לְדֵמָה בְּשֵׁנִי כּוֹסוֹת יֵצֵא אֶחָד מֵהֶן לְחוּץ הַפְּנִימִי כִּשְׁר
 ר' יוֹסִי הַגִּלְלִי מַכְשִׁיר בְּחִיצוֹן וּחְכָמִים ⁴ פּוֹסְלִין א"ר
 קוֹם שְׂחַמְחֲשֵׁבָה פּוֹסֵלֵת בְּחוּץ לֹא עֲשֶׂה אֵת הַמְשׁוּר
 שֶׁבַה פּוֹסֵלֵת בְּפָנִים אֵין דִּין שְׁלֹא נַעֲשֶׂה אֵת הַמְשׁוּר
 "פ"י שְׁלֹא רָפַק פְּתִיל דְּבִרְיָ ר"א ר"ז אֹמֵר וְדַּם יִשְׁרָפֵהּ

בָּנִים שׁוּגָג כִּשְׁר כָּל הַדְּמִים פְּסוּלִין שְׁנִתְּנוּ ע"ג הַמִּזְבֵּחַ
כָּל הַטֹּמֵא הֵשֶׁחִיצִין מִרְצֵה עַל הַטֹּמֵא וְיֹאֲמִינוּ מִרְצֵה עַל
כִּי יוֹסִי הַגִּלְגָּלִי ק"ו וּמָה בְּמִקּוֹם שֶׁמִּחֻשְׁבָּה פּוֹסֶלֶת
חֻצוֹן אֶת שִׁבְעִנִּים מִקּוֹם שֶׁאֵין מִחֻשְׁבָּה פּוֹסֶלֶת בְּפָנִים
שֶׁבְּפָנִים אֶת שִׁבְחוֹן א"ל הִרִי הוּא אוֹמֵר יֹאשֶׁר יוֹבֵא
מָה אָמַר לָהֶם ק"ו לִיּוֹצֵא מֵעֵתָּה וּמָה בְּמִקּוֹם שֶׁאֵין
פּוֹסֶל דָּם שִׁבְעִנִּים אֶת שִׁבְחוֹן מִקּוֹם שֶׁמִּחֻשְׁבָּה
שִׁפְסוּל דָּם שִׁבְחוֹן אֶת שִׁבְעִנִּים אָמְרוּ לוֹ הִרִי
הַנִּכְנָס פּוֹסֵל וְאֵין הִיּוֹצֵא פּוֹסֵל וְתֵּהָא מִחֻשְׁבָּה
חֻמוֹר וּמָה בְּמִקּוֹם שֶׁלֹּא פָּסֵל דָּם שִׁבְחוֹן אֶת
אֶת בְּחוּץ מִקּוֹם שֶׁפָּסֵל דָּם שִׁבְעִנִּים אֶת דָּם שִׁבְחוֹן
כִּי פּוֹסֶלֶת בְּפָנִים הִרִי הוּא אוֹמֵר בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי

תיצ גבי שער החטאת ששרפו בני אהרן וקאמר להו משה הן לא ומרבה והולך שאר קדשים יי קדשים קאמר דאין לו לרבות זו אלא ונותן ממנו מתנותיו והקרבן עולה לו: נכנס אחד מהן לפניו.

לענין וטעמייורה מפרש בגמרא: ומה אם במקום שהמחשבה פוסלת
 יציתה ע"מ לזרוק דמה בחוץ פסול: לא עשה. אכל מוציא מקאת הדם
 בגמ': מקום שאין המחשבה פוסלת בפנים. כלומר היכל שהוא מקום
 גיס כשר כדאמר' בפרק כל הפסולין (שעל נז) אינו דין כו': עד שיפיר
 י ונשא אלה עון טמא ואש"ג דפסולין לשל לא ירדו ארצו מיהא לא
 כוכות השני כשר: מדמה אפילו מקאת. מדלא כתיב את דמה. ורבי
 זונה שנכנס דמה לפנים מהן לא הוצא את דמה והוא כוליה משמע:
 נכנס פוסל אם המשויר ואין הוצא פוסל אם המשויר. דמדמה מיעוטא
 הש"ס קבעי לה ולא גרס לה בגמ' כ במילתיה דרבי יוסף הגלילי דהא
 ולישי דמוקמינן בפרק ב' (לעיל דף סא:) תניהו לענין חוץ למקומו
 משולש דם ובשר ואימורין כגון חוץ לעורה ששעתה היתר הצמות
 ואימורין הוא: (ו) ולא (ז) סתא מחשבת למקומו פוסלת נק"ו.
 ייהו מקרא אריכת דפרשת לו [ויקרא ו] (ז) והיא דפרשת קדשים
 תהיו

פב.

עין משפט
נר מצוה

עא א מ״י פ״ח מהל' מעה"ק
הלכה יד:
עב בג מ״י פ״ב מהל' פסח"ה הלכה טו:
עג ד מ״י שם הלכה טז:
עד ה מ״י פ״א שם הלכה לד
ופ״ד מהלכות ביאת מקדש
הלכה ז:
עה ו מ״י פ״ח מהל' פסח"ה
הלכה טז:

תורה אור השלם

1. וְכָל חֶסֶת אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל
מִדְּמוּם אֶל אֹהֶל מוֹדַע לְכַפֵּר
בְּקֹדֶשׁ לֹא תִּחָּבֵל בְּאֶבֶן
תִּשְׂרֹף; וְיִקְרָא י', כג
2. הֵן לֹא הוֹבֵא אֶת דְּמוּם אֶל
הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אֲבֹל וְאִתְּכֹל
אֹתָהּ בְּקֹדֶשׁ בְּאֲשֶׁר יִצְרִי:
וְיִקְרָא י', יח
3. וְאִם הֶאֱכַל יֵאָכַל מִבְּשֵׁר
וְנָחַשׁ שְׂלֵמִים בְּיוֹם הַשְּׂלִישִׁי לֹא
יִחָשֵׁב יְהִימָה אֲשֶׁר לֹא יִחָשֵׁב
י' פֶּגֶר לְזִמְרָה וְנִתְּנָה אֶחָד
מִמֶּנּוּ עֹזָה תִּשָּׂא:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]